ഖുത്വ്ബ നമ്പർ
30
26-07-2013

بسم الله الرحمن الرحيم O نحمده اونصلی علیٰ رسوله الکريم O وعلیٰ عبده المسيح الموعود

ജുമുഅ ഖുത്വ്ബ

ഹദ്റത്ത് മിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ്

ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് ايده الله تعالیٰ بنصره العزيز

വിവർത്തനം: എം.നാസിർ അഹ്മദ്, കൊടിയത്തൂർ

കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണം മാതാപിതാക്കളുടെ കടമ

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ
وَلَا تَقْتُلُوْۤا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ
ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵۲﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ
اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ
بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۳﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

സൂറാ അൻആമിലെ 152 മുതൽ 154 വരെയുള്ള ആയത്തുകളാണിവ. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്രകാരമാണ്.

“പറയുക, വരുവിൻ! നിങ്ങളുടെ നാഥൻ നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ പറഞ്ഞു താരം. അവനോട് യാതൊന്നിനെയും നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കരുത്. മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുക. ദാരിദ്ര്യം ഭയന്നു കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ സന്തതികളെ നിങ്ങൾ വധിക്കരുത്. നാമാണ് നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത്. പ്രത്യക്ഷമായതും ഗോപ്യമായതുമായ നീചകൃത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കരുത്. അല്ലാഹു വിരോധിച്ച ജീവനെ നിയമാനുസൃതമായിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ വധിക്കുകയുമരുത്. അല്ലാഹു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളോട് താക്കീതായി അനുശാസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി.

അനാഥർക്ക് കാര്യപ്രാപ്തി എത്തുന്നതു വരെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ വിധത്തിലല്ലാതെ അവരുടെ ധനത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കരുത്. നിങ്ങൾ അളവും തൂക്കവും നീതിപൂർവ്വം പൂർത്തിയാക്കുക. ഒരാളെയും അയാളുടെ കഴിവിൽ പെട്ടതിനല്ലാതെ ഞാൻ ഉത്തരവാദിയാകുകയില്ല. നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ (അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട) ആൾ അടുത്ത ബന്ധുവായാൽ പോലും നീതിപൂർവ്വം സംസാരിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ കരാറിനെ നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുക. അല്ലാഹു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് താക്കീതായി അനുശാസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഉപദേശം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി.

നിങ്ങൾക്ക് ഇതു താക്കീത് നൽകുന്നു. ഇത് തന്നെയാണ് എന്റെ നേരായ മാർഗം. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇതു പിൻപറ്റുക. മറ്റു മാർഗങ്ങളെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റരുത്. അപ്പോൾ അവ നിങ്ങളെ അവന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിച്ചു ഭിന്നിപ്പിച്ചു കളയും. അവൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളോട് അനുശാസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ തഖ്‌വ കൈകൊള്ളുന്നതിന് വേണ്ടി. (6:152,154)

കഴിഞ്ഞ ഖുത്ബയിൽ റമദാൻ മാസത്തിലാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അവതരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതെന്നും അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ഖുർആനും റമദാൻ മാസവും തമ്മിൽ പ്രത്യേകമായ ബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ബന്ധത്തിൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നത് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം അതിലെ കല്പനകൾ എന്താണെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോഴാണ്. അവയെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ്. ഇതില്ലായെങ്കിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഏതൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തിനായാണോ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത് അത് പൂർത്തിയാകുന്നതല്ല. ഹദ്റത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഇതു സംബന്ധമായി ഒരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: “മൃഗതുല്ല്യമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും മനുഷ്യനാക്കി മാറ്റുക എന്നതായിരുന്നു വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ലക്ഷ്യം. തുടർന്ന് മനുഷ്യനെ സംസ്കാര സമ്പന്നനായ മനുഷ്യനാക്കി മാറ്റുക. അങ്ങനെ ശരീഅത്തിന്റെ അതിർ വരമ്പുകളും കല്പനകളും പാലിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ തന്റെ വളർച്ചയുടെ പടവുകൾ താണ്ടുന്നതാണ്. തുടർന്ന് അവരെ ദൈവിക മനുഷ്യരാക്കി മാറ്റിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുക.”

മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: “ഓർക്കുക! വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വൈജ്ഞാനികപരവും കർമ്മപരവുമായ പൂർത്തീകരണത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ എന്നതിൽ വൈജ്ഞാനികമായ പദവികളുടെ പൂർത്തീകരണത്തിലേക്കാണ് സൂചന നൽകുന്നത്. കർമ്മങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണം صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ എന്നതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പരിപൂർണ്ണവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ഫലം ഇതു മുഖേന കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണ്. ഏതുപോലെ ഒരു ചെടി നടുമ്പോൾ അത് പൂർണ്ണ വളർച്ച എത്തുന്നതു വരെ അതിൽ പുഷ്പങ്ങളും കായ്കളും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതേ പോലെ ഏതെങ്കിൽ മാർഗദർശനത്തിൽനിന്ന് ഉത്തമ വും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ഫലം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ മാർഗ്ഗദർശനം മൃതമായതാണ്. അതിൽ വളരാനും ഉയരാനുമുള്ള ഒരു ശക്തിയും കഴിവും ഉണ്ടാകില്ല.”

പറയുന്നു: “വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നൽകുന്ന മാർഗദർശനങ്ങളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തി അത്യുത്തമമായ

ശ്രേഷ്ഠതകൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് അല്ലാഹുവുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ചെയ്യുന്ന സത്പ്രവർത്തികൾ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വിവരിച്ച ഒരു പരിശുദ്ധ വൃക്ഷം പോലെ വളരുകയും പുഷ്പിക്കുകയും കായ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള മാധുര്യവും രുചിയും അവരനുഭവിക്കുന്നു."

വിശുദ്ധ ഖുർആനോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റിക്കൊണ്ട് അതിനെ നാം പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ, തുടർന്ന് അതിന്റെ കല്പനകൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ കർമ്മപരമായി മനുഷ്യനിൽ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാണ്. ഉന്നതമായ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാണ്.

പറയുന്നു: ''വിശുദ്ധ ഖുർആനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ മൃഗതുല്ല്യമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും കരകയറി സംസ്ക്കാര സമ്പന്നനും ദൈവിക ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയ മനുഷ്യനുമായിത്തീരുന്നു. ദൈവിക മനുഷ്യൻ എന്നാൽ അല്ലാഹുവുമായി പ്രത്യേക ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്ന ആളുകളാണ്. ഇതിന്റെ ഉദാഹരണം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ശജറത്തിൽ തയ്യിബത്തിൽ (പരിശുദ്ധ വൃക്ഷം) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് നൽകിയത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ അതിന്റെ വേര് സുദൃഢമായി അടിയുറച്ചു നിൽക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ ശിഖരങ്ങൾ ആകാശത്തിന്റെ അനന്തവിഹായിസിൽ വിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ വിശദീകരണം ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇങ്ങനെയാണ് നൽകുന്നത്. പറയുന്നു: ഇവിടെ അല്ലാഹു ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വിശ്വാസം എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഇവിടെ ഒരു വിത്ത് പോലെയാണ്. കർമ്മങ്ങൾ ജലസേചനത്തിന് സമാനവും. വൃക്ഷങ്ങളെ വെള്ളമൊഴിച്ച് നനക്കുന്നതു പോലെയാണ് കർമ്മങ്ങൾ. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ കർഷകന്റെ ഉദാഹരണമാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. കർഷകൻ ഭൂമിയിൽ വിത്തുവിതക്കുന്നതു പോലെയാണ് വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക എന്നത്. അതും വിത്തു വിതക്കുന്നതു പോലെയാണ്. കർഷകർ വെള്ളം കൊണ്ട് ജലസേചനം നടത്തുമ്പോൾ ഇവിടെ കർമ്മങ്ങളാണ് വിത്തിനെ വളർത്തുന്നത്.

പറയുന്നു: "ഓർക്കുക കർമ്മങ്ങളില്ലാത്ത വിശ്വാസം നദിയില്ലാത്ത തോട്ടം പോലെയാണ്. വൃക്ഷം നടുകയും എന്നാൽ അത് നനക്കാനുള്ള കാര്യത്തിലേക്ക് ഉടമസ്ഥൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഒരു നാൾ അത് ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ്. വിശ്വാസത്തിന്റെ അവസ്ഥയും ഇതു പോലെയാണ്. وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا (ആരാണോ ഈ മാർഗത്തിൽ കഠിന പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നത്). നിങ്ങൾ ചെറിയ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ പോരാ, മറിച്ച് ഈ മാർഗത്തിൽ കഠിനമായ പ്രയത്നം അനിവാര്യമാണ്.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നൽകിയിരിക്കുന്ന കല്പനകളും അതിർവരമ്പുകളും ഓരോന്നോരോന്നായി നിങ്ങളുടെ കർമ്മപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക എന്ന് ആ മഹാത്മാവ് പറയാൻ കാരണമിതാണ്. ഇതിനായി ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നത് എളുപ്പത്തിൽ ഇതൊന്നും നടക്കില്ല. ഇതിനായി കഠിന പ്രയത്നം അനിവാര്യമാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ പുണ്യറമദാൻ മാസത്തിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അവതരണം നമുക്ക് ഗുണം ചെയ്യുന്നത് നാം അതിന്റെ കല്പനകളെ നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഭാഗമാക്കി മാറ്റുമ്പോഴും നമ്മുടെ ജീവിതം അതനുസരിച്ച് ചെയ്യുമ്പോഴും ഈ മാർഗത്തിൽ കഠിന പ്രയത്നം നാം ചെയ്യുമ്പോടുമാണ്. നമ്മേ സ്വയം പ്രയാസത്തിൽ അകപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവുമായി നമുക്ക് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാനും അപ്പോൾ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വിശുദ്ധഖുർആൻ അവതരിച്ച കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നവരായി നാം മാറുന്നതും അപ്പോഴായിരിക്കും.

അതിനാൽ കഠിന പ്രയത്നത്തിലേക്കാണ് ഈ റമദാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽ നിന്ന് നാം വിട്ട് നിൽക്കുന്നു. ചില അനുവദനീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും നാം അകന്നു നിൽക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനെ മനസ്സിലാക്കാനായി ഈ മാസം നാം ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഈ കല്പനകളെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി മാറ്റാനും ശ്രമിക്കുക. അങ്ങനെ ആകാശവുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന പച്ചിപ്പുള്ള ശിഖരങ്ങളായി നാം മാറട്ടെ. അവർക്ക് അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വേരുകൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക. നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളെ ആകാശത്തോളം എത്തുന്ന പച്ചിപ്പുള്ള ശിഖരങ്ങളാക്കി മാറ്റുക. ഇതുമുഖേന നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളും ദൈവസമക്ഷം സ്വീകരിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ.

ഞാൻ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ച ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു ചില കല്പനകളിലേക്കാണ് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കിത്തരുന്നതും തഖ്‌വയിൽ ചരിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകളെ കുറിച്ചും സൃഷ്ടാവിനോടുള്ള കടമകളെ കുറിച്ചും വഴി കാട്ടുന്നതാണ്. ഞാൻ അതിന്റെ അർത്ഥം കേൾപ്പിച്ചതിൽ നിന്നും അതിൽ പറഞ്ഞ കല്പനകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഓർമ്മക്കായി ഒന്നു കൂടി പറയാം.

ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ കാര്യം പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം ഒന്നിനേയും പങ്കുചേർക്കരുതെന്നാണ്. രണ്ടാമതായി പറഞ്ഞ മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതും വളരെ സുപ്രധാനമായ പ്രവർത്തിയാണ്. ഇതിനെ ഒരിക്കലും മറന്നു കളയരുത്. അവരോട് മോശമായി പെരുമാറുക എന്നത് നിങ്ങൾക്ക് ഹറാമാണ്. മൂന്നാമത്തെ കാര്യം പറഞ്ഞത് ദാരിദ്രം ഭയന്ന് നിങ്ങളുടെ മക്കളെ കൊല്ലരുതെന്നാണ്. ഗോപ്യവും പ്രത്യക്ഷവുമായ നാനാതരം ലജ്ജാകരമായ പ്രവർത്തികളിൽ നിന്നും വിട്ടു നിൽക്കുക. അതിന്റെ സമീപത്തു പോലും പോകരുതെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ കാര്യം ഒരു ജീവനെയും കൊല്ലരുത്. അല്ലാഹു വധിക്കാൻ അനുവദിച്ചതൊഴികെ. എങ്ങനെയാണ് അനുവാദമുള്ളത് എന്നും മറ്റുമുള്ള വിശദീകരണം വേറെയുണ്ട്. അടുത്തതായി പറയുന്നത് യത്തീമുകളുടെ ധനത്തെ സമീപി

ക്കരുതെന്നാണ്. ഏഴാമത്തെ കാര്യം അവർ പ്രായപൂർത്തി എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ സമ്പത്ത് അവരെ തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുക. ഒരു വിധ ഒഴിവുകഴിവും പറഞ്ഞ് ഇതിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കരുത്. എട്ടാമത്തെ കാര്യം പറഞ്ഞത് അളവിലും തൂക്കത്തിലും നീതി പാലിക്കുക. ഏതവസ്ഥയിലും നീതി നടപ്പിൽ വരുത്തുക. ബന്ധമോ കുടുംബമോ സൗഹൃദമോ നീതി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന് തടസ്സമായി നിൽക്കരുത്. പത്താമത്തെ കാര്യം പറഞ്ഞത് നിങ്ങളുടെ കരാറുകളെ പാലിക്കുക. നിങ്ങൾ ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞകളും കരാറുകളും നിറവേറ്റുക. ഏതവസ്ഥയിലും നേരായ പാതയിൽ നിലനിൽക്കാനായി പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക.

ഇതാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയ സുപ്രധാന കാര്യങ്ങൾ അതിന്റെ അനുബന്ധങ്ങളും പറയുന്നുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് തഖ്‌വയുടെ മാർഗം അവലംബിക്കുന്നവരെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നവരെന്നും പറയാൻ സാധിക്കുക.

അല്ലാഹു ഇവിടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ച ആദ്യത്തെ കാര്യത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല എന്നാണ്. അത് അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം ഒന്നിനെയും പങ്കു ചേർക്കാൻ പാടില്ല എന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ നാഥനായ ആ അസ്ഥിത്വത്തിനോടൊപ്പം ഒന്നിനെയും പങ്കു ചേർക്കാൻ പാടില്ല. അവനാണ് നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവ്. നിങ്ങളുടെ ഭൗതികവും ആത്മീയവും ശാരീരികവും പ്രകൃതിപരവുമായ എല്ലാ കഴിവുകളെയും പരിപാലിക്കുന്നവനാണവൻ. എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും നൽകുന്നവനാണ്. അതിനാൽ ഇത്രമാത്രം കഴിവുകളുള്ള അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം, എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും നൽകുന്ന അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം ആരെയെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ള ആരെങ്കിലും പങ്കു ചേർക്കുമോ? എന്നാൽ ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ ജനങ്ങൾ പങ്കാളികളെ ആക്കുന്നു. ശിർക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് ഗഹനമായി അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇത്രയും മഹത്തവാനായ അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം മറ്റു ദൈവങ്ങളെയും അവർ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ കാലത്തും ജനങ്ങൾ ദൈവത്തിന് പങ്കാളികളെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് പ്രവാചകൻ വരുമ്പോൾ ആദ്യമായി ശിർക്കിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്കെതിരെ പോരാടുന്നത്. അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക എന്നവർ ലോകരോട് പറയുന്നു.

ശിർക്ക് എന്ന പാപത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അതിനെ ഞാൻ പൊറുത്തു തരികയില്ല എന്നാണ്. ഇതു സംബന്ധമായി ഹ : മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഒരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: എല്ലാ പാപവും തന്നെ പൊറുക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെ കൂടതെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനും കാര്യനിർവാഹകനും ഉണ്ടെന്ന് കരുതുന്നത് ഒരിക്കലും പൊറുക്കപ്പെടാത്ത പാപമാകുന്നു. لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ ۝ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ (ശിർക്ക് എന്നത് കഠിനമായ അക്രമമാണ്. അവനോടൊപ്പം പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിനെ അവർ പൊറുത്ത് തരുന്നതല്ല.) ഇവിടെ ശിർക്ക് എന്നതു കൊണ്ട് കല്ലുകളെയും മറ്റും പൂജിക്കുക എന്നതു മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ഭൗതിക വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുക എന്നതും ഒരുതരം ശിർക്ക് തന്നെയാണ്. അതോടൊപ്പം ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം പൂർണ്ണമായും ആശ്രയിക്കുക എന്നതും ശിർക്കാണ്. ലോകത്ത് പല വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും മനുഷ്യൻ ഫലമെടുക്കുന്നു. അതിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പൂർണ്ണമായും തിരിയുന്നു. ഇതിന്റെ പേരാണ് ശിർക്ക് എന്നത്. സാധാരണ പാപങ്ങൾക്കുള്ള ഉദാഹരണം ഹുക്ക പോലെയാണ്. അത് ഉപേക്ഷിച്ചാലും അതുപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് വലിയ പ്രയാസമൊന്നും ഉണ്ടാകാനില്ല. അതത്ര പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായി കരുതുകയില്ല. എന്നാൽ ശിർക്ക് എന്ന പാപം അഫീമിനെ പോലെയാണ്. അത് ഉപേക്ഷിക്കൽ അസാധ്യമായിത്തീരുന്നു.

ഹ:മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഇതിന്റെ ഉള്ളറയിലേക്ക് ചെന്നു കൊണ്ട് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: "ശിർക്ക് മൂന്ന് വിധത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന് പൊതുവിൽ കാണുന്ന ബിംബാരാധന, വൃക്ഷാരാധന മുതലായവ. ചിലർ വൃക്ഷങ്ങളെയും പൂജിക്കുന്നു ഇത് പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ശിർക്കാണ്.

ശിർക്കിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിധം ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽ അമിതമായ ആശ്രയം കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ്. ഇന്ന പ്രവർത്തി നടന്നിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ നശിച്ചു പോയേനെ എന്ന ധാരണ. ഇതും ശിർക്കാണ്."

"ശിർക്കിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വിധം അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്ഥിത്വത്തോടൊപ്പം തന്റെ അസ്ഥിത്വം എന്തോ ഒന്നാണെന്ന് കരുതുക. അതായത് തനിക്കും ചിലതൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന ധാരണ."

അല്ലാഹു പറയുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്നാണ്. ഒരു വിശ്വാസി തന്റെ ഏതു പ്രവർത്തിയും ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും اِنْ شَآءَ اللّٰهُ എന്ന് പറയുന്നു.

ആദ്യതരം ശിർക്കിൽ ഈ ആധുനികയുഗത്തിൽ ബുദ്ധിയുള്ള ആരും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് പറയാം. (മരങ്ങളെയും മറ്റും പൂജിക്കുക എന്നതിൽ) എന്നാൽ ഈ ഭൗതിക മുന്നേറ്റത്തിന്റെ കാലത്ത് ഭൗതിക വസ്തുക്കളിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുക എന്ന ശിർക്കിൽ പലരും അകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭൗതികവസ്തുക്കളിലും, ജനങ്ങളിലും, മാർഗങ്ങളിലും, സമ്പത്തിലും ആശ്രയിക്കുക എന്നത് ഇക്കാലത്ത് വളരെ കൂടിയിരിക്കുന്നു. ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിൽ മനുഷ്യരും പെടുന്നതാണ്. മനുഷ്യരെയും ധനത്തെയും സാധനങ്ങളെയും ആശ്രയിക്കുന്നു. ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ ഉടമസ്ഥരേയും മേധാവികളെയും പൂർണ്ണമായും ആശ്രയിക്കുന്നു.

ചിലർ തങ്ങളുടെ ഓഫീസർമാരെ വല്ലാതെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിലോ മനുഷ്യനിലോ ആവശ്യത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ആശ്രയം കണ്ടെത്തുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ തന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം മറന്നു കളയുന്നു. ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നു: "ഒരാളുടെ അസ്തിത്വം ഒഴിച്ചു കൂടാൻ പറ്റാത്തതാണെന്ന് മനസ്സിലാകുമ്പോൾ അത് ആരാധ്യനായിത്തീരുന്നു. ഇന്ന വ്യക്തിയില്ലാതെ എനിക്ക് ജീവിക്കാനെ കഴിയില്ലെന്ന് കരുതുകയാണെങ്കിൽ ആ വ്യക്തി അല്ലാഹുവിന് പകരമായിത്തീരുന്നതാണ്. അത് പിന്നീട് ആരാധ്യവസ്തുവായിമാറുന്നു. എന്നാൽ ആരാധന ക്കർഹൻ

അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്ഥിത്വം മാത്രമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ജിന്നിനെയും ഇൻസിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാധനക്കായാണ്. എന്താണ് ആരാധന. ആരാധനയെ കുറിച്ച് ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നു:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"ജനങ്ങളെ! നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച ആ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയെല്ലാം കാര്യനിർവ്വാഹകനായി അവനെ മനസ്സിലാക്കുക." നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിക്കുന്നവൻ, അതിൽ വിജയം നൽകുന്നവൻ, അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. "നിങ്ങൾ അവനിൽ പൂർണ്ണമായും വിശ്വാസമർപ്പിക്കുക"

പറയുന്നു: "ജനങ്ങളെ! നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുക. എപ്പോഴും സജീവനായിട്ടുള്ളവൻ അവനാണ്. അവനെ സ്നേഹിക്കുക. ലോകത്തുള്ള മറ്റു പൊഴ് ദൈവങ്ങൾ ഇല്ലാതായിത്തീരും. സജീവനായിട്ടുള്ള അസ്ഥിത്വം അല്ലാഹുവിന്റേതു മാത്രമണ്. അതു കൊണ്ട് അവനെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുക."

പറയുന്നു: "ഇങ്ങനെയുള്ള അല്ലാഹുവിനോട് പ്രത്യേക ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അവസ്ഥ. അവനല്ലാത്ത മറ്റെല്ലാം തന്നെ ഒന്നുമല്ലെന്ന് കരുതുക. ആരാണോ മക്കളെയോ മാതാപിതാക്കളെയോ മറ്റു വല്ലതിനെയോ വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായി കരുതുകയും എപ്പോഴും അവരെ കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്താകുലരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നത് അതും ഒരു തരത്തിലുള്ള ബിംബാരാധന തന്നെയാണ്." ഹിന്ദുക്കളെ പോലെ ബിംബങ്ങളെ കൊണ്ട് വന്ന് അതിനു മുമ്പിൽ ചടഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മാത്രമല്ല ബിംബാരാധന. അവർ എന്നിട്ട് അവയുടെ മുമ്പിൽ സ്രാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിരു കവിഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള സ്നേഹവും ഒരു തരം ആരാധനായാണ്.

പറയുന്നു: "ജനങ്ങളെ! ഒരു പങ്കുകാരനുമില്ലാത്ത നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുക, ആ സർവ്വശക്തനായവനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ജീവിക്കുക. അവൻ ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്ക് വിരിപ്പും ആകാശത്തെ നിങ്ങൾക്കായി മേൽക്കൂരയുമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേഖങ്ങളിൽ നിന്ന് മഴ വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിവിധങ്ങളായ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പഴവർഗങ്ങളിൽ നിന്ന് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുകയുണ്ടായി. അതു കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായി അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ അവനോടൊപ്പം പങ്കുകാരായി ചേർക്കാതിരിക്കുക."

ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ആരാധനയുടെ യാഥാർത്ഥ്യമെന്തെന്ന് വിവരിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്നു: "മനുഷ്യ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ ആരാധനയാണ്. ഇബാദത്ത് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യൻ നാനാതരം വക്രതയും ഹൃദയകാഠിന്യവും എല്ലാം ഒഴിവാക്കി ഹൃദയമാകുന്ന ഭൂമിയെ പരിപൂർണ്ണമായും വൃത്തിയാക്കിത്തീർക്കുക എന്നതാണ്. ഏതു പോലെ കർഷകൻ കൃഷിയിടത്തെ വൃത്തിയാക്കുന്നുവോ അതേ പോലെ. അറബികൾ മൗറുൻ മുഅബ്ബദുൻ എന്ന് പറയും. സുറുമയെ പൊടിച്ച് വളരെ ലോലമാക്കുകയും അതിനെ കണ്ണിലിടാൻ പാകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു പോലെ ഹൃദയമാകുന്ന ഭൂമിയിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള കല്ലും പാറകഷ്ണങ്ങളും കുണ്ടും കുഴിയും ഒന്നും ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും അത് പൂർണ്ണമായും വൃത്തിയുള്ളതായി ത്തീരുകയും ആത്മാവ് മാത്രമായി അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് ഇബാദത്ത് (ആരാധന) എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ ഒരു വൃത്തിയും ശരിപ്പെടുത്തലും കണ്ണാടിയുടെ മേൽ നാം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽ നമ്മുടെ രൂപം കാണാൻ തുടങ്ങുന്നു. നിലം ഈ രീതിയിൽ വൃത്തിയാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ വിവിധങ്ങളായ പഴവർഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ ഇബാദത്തിന് (ആരാധനക്ക്)വേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയം ശുദ്ധമാക്കുകയും അതിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള വക്രതയും അസന്തുലിതവും കല്ലും പാറ കഷ്ണങ്ങളും ഒന്നും ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ അതിൽ ദൈവത്തെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്."

ഞാൻ വീണ്ടും പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്നേഹം ആ ഹൃദയത്തിൽ വളർന്ന് പന്തലിക്കുന്നതാണ്. ഹൃദയം ശുദ്ധമാക്കുകയും അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി സർവ്വതും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്താൽ, അവനെ എല്ലാമായി മനസ്സിലാക്കുകയും അവനിൽ പൂർണ്ണമായും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിൽ അല്ലാഹുവിനെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ വൃക്ഷം വളർന്നു വലുതാകുന്നതാണ്. അതിൽ മാധുര്യമുള്ള നല്ല ഫലങ്ങൾ കായ്ക്കുന്നതാണ്. **ഉകുലുഹാ ദാഇമുൻ** (അതിന്റെ ഫലം അത് എപ്പോഴും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.) എന്നതിന് അനുസരിച്ചായിരിക്കും അത് ഉണ്ടാകുക."

മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് ഇപ്രകാരം വിശദീകരിക്കുന്നു: "അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ പൂർണ്ണ ഹൃദയ സാന്നിധ്യത്തോടു കൂടി നിൽക്കുന്നത് വ്യക്തിപരമായി അവനോടുള്ള സ്നേഹമില്ലാതെ സാധ്യമല്ല" അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു പ്രത്യേക അവസ്ഥയിൽ വിനയത്തോടും താഴ്മയോടും കൂടി ഒരു മനുഷ്യന് നിൽക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവുമായി അവന് വ്യക്തിപരമായ ഒരു ബന്ധവും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിത്തീരുമ്പോഴാണ്. അല്ലാതെ അത് സാധ്യമാകുന്നതല്ല. "സ്നേഹം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് ഏകപക്ഷീയമായ സ്നേഹമല്ല. ഇവിടെ സൃഷ്ടാവിന്റെയും സൃഷ്ടിയുടെയും രണ്ടു സ്നേഹവും ആണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്''. മനുഷ്യൻ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് സ്നേഹത്തിനുള്ള മറുപടി ലഭിക്കുന്നു. മരിക്കുന്ന വ്യക്തിയിൽ വീഴുന്ന മിന്നലിന്റെ തീ പോലെ. അപ്പോൾ ആ വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ഒരു തീ പുറപ്പെടുന്നു. ഇതേപോലെ ഈ അഗ്നിയും മനുഷ്യനിൽ പതിച്ച് മാനുഷികമായ വൈകല്യങ്ങളെ കത്തിച്ച് ചാമ്പലാക്കിക്കളയുന്നു. രണ്ടു സ്നേഹവും ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് കൊണ്ട് ആത്മീയ അസ്ഥിത്വത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇടി മിന്നൽ മനുഷ്യനിൽ പതിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ കത്തിക്കരിയുന്നു. ഇതേപൊലെ ഈ സ്നേഹം അഗ്നിയായി മാറേണ്ടതാണ്. ജ്വാലയായിത്തീരേണ്ടതാണ്. റമദാൻ എന്ന

തിന്റെ ഒരർത്ഥം തന്നെ ജ്വലിക്കുക എന്നതാണ്. മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതകൾ, ദുസ്വഭാവങ്ങൾ അതിനെയെല്ലാം ഇത് കത്തിച്ച് ചാമ്പലാക്കുന്നതാണ്. അവന്റെ അസ്ഥിത്വത്തിൽ ആത്മീയത കൊടികുത്തിവാഴുന്ന ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതാണ് മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. റമദാൻ മാസത്തിലൂടെ നമ്മേ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഇതാണ്.

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി നാം എത്തിച്ചേരേണ്ട സ്ഥാനമാണ് ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഒരു സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹം മറ്റെല്ലാ സ്നേഹത്തെയും കീഴ്പ്പെടുത്തുമ്പോൾ, എല്ലാ തരം ശിർക്കിൽ നിന്നും മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു ഈ റമദാനിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ആരാധന ചെയ്യാനുള്ള തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ. അവനോടുള്ള സ്ഥായിയായ സ്നേഹം നമ്മിൽ ഉണ്ടായിത്തീരട്ടെ.

അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ കല്പന മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതാണ്. ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്രമം തന്നെ മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ പ്രകൃതിപരമായ ക്രമമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്ഥിത്വത്തിന് ശേഷം ഈ ലോകത്ത് മാതാപിതാക്കളാണ് കുട്ടികളുടെ പരിപാലനത്തെ കുറിച്ചും മറ്റുകാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. ദരിദ്രരായ മാതാപിതാക്കൾ പോലും തങ്ങളുടെ വൃത്തത്തിൽ അവരുടെ മക്കളെ നല്ല നിലയിൽ വളർത്താൻ ശ്രമിച്ചു വരുന്നു. അതിനായി പൊതുവിൽ അവർ പല തരം ത്യാഗങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. പറയുന്നു, നിങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുക. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ
إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل (17:24)
لَّهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

തന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് നിന്റെ നാഥൻ ശക്തമായ ആജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കളോട് നല്ല രീതിയിൽ പെരുമാറണമെന്നും അവർ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാളോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു പേരുമോ നിന്റെയടുക്കൽ (നിന്റെ ജീവിത കാലത്ത്) വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ അവരോട് (അനിഷ്ടം പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ട്) ഛേ എന്ന് പോലും പറഞ്ഞു പോകരുത്. നീ അവർ രണ്ടുപേരോടും കയർത്ത് സംസാരിക്കുകയും അരുത്. അവർ രണ്ടു പേരോടും മാന്യമായ വാക്കു പറയുക.

ചിലപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള, കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിവുള്ള മക്കളുടെ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് പരാതികൾ വരാറുണ്ട്. അജ്ഞരായ കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നല്ല എന്നോർക്കണം. കുട്ടികൾ മോശമാണെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ നൽകുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല മറിച്ച് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന്. ചില സഹോദരിമാർ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ കുറിച്ച് അവർ മാതാപിതാക്കളെ മർദ്ദിക്കുക പോലും ചെയ്യുന്നെന്ന് പരാതിപ്പെടാറുണ്ട്. പൊതുവിൽ സ്വത്ത് പ്രശ്നം വരുമ്പോഴാണ് മാതാപിതാക്കളോട് വളരെ അപമര്യാദയായി പെരുമാറുന്നതായി കണ്ടുവരുന്നത്. മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ കുട്ടികൾക്ക് സ്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധയുണ്ടാകുമ്പോൾ മുതൽ ഈ അപമര്യാദയായ പെരുമാറ്റം തുടങ്ങുന്നു. മക്കൾക്ക് മാതാപിതാക്കൾ സ്വത്ത് വിഹിതം വെച്ച് നൽകുമ്പോൾ അവരോട് പലവിധത്തിലുള്ള ക്രൂരതകളും ചെയ്യുന്നു. സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥരായ മാതാപിതാക്കൾ പിന്നീട് ഒന്നും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുത്തും കാണാം. ഈ നാട്ടിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ യുവത്വത്തിലേക്ക് കാലെടുത്ത് വെക്കുന്ന കുട്ടികൾ അപമര്യാദയിൽ മുന്നേറികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മാതാപിതാക്കളെ ആദരിക്കാൻ ഇവിടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഇവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. കാരണം കുട്ടികൾ ഒരു പ്രായം കഴിഞ്ഞാൽ സ്വതന്ത്രരാണെന്നാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഇവിടെ കുട്ടികൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം മുതിർന്നവരെ പരിഗണിക്കാൻ അധ്യാപനം നൽകാത്തതാണ്, മാതാപിതാക്കളുടെ അഭിമാനം സംരക്ഷിക്കാത്തതാണ്, ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസമോ പുരോഗമന ചിന്താഗതിയോ അല്ല. മറിച്ച് അജ്ഞതയാണ്. ഇസ്‌ലാം നൽകുന്ന പാഠം മനോഹരമാണ്. അത് പഠിപ്പിക്കുന്നത് മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ ചെയ്യുക എന്നും അവരെ ആദരിക്കുക എന്നും വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഛെ എന്നു പോലും പറയരുത് എന്നുമാണ്. ഇത് മാതാപിതാക്കളെ ആദരിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ ചെയ്ത ഉപകാരത്തിന് പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യുപകാരം എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ രീതിയിൽ അവരോട് പെരുമാറുമ എന്നതാണ്. അതല്ലാതെ തിരുനബി (സ) പറഞ്ഞതു പോലെ മാതാപിതാക്കൾ ചെയ്ത ഉപകാരത്തിന് പൂർണ്ണമായ പ്രത്യുപകാരം നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാനേ സാധ്യമല്ല. മാതാപിതാക്കളുടെ ഉപകാരത്തിന് പകരം നൽകാൻ കുട്ടികളെ അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾക്കായി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുക. رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ഞങ്ങളുടെ നാഥാ ഇവർ എന്നോട് ചെറുപ്രായത്തിൽ കരുണ ചെയ്തതു പോലെ ഇവരിലും നീ കരുണ ചൊരിയേണമേ. എന്നോട് കരുണ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ എന്നെ പോറ്റി വളർത്തുകയുണ്ടായി.

ഈ ഒരു അത്യുന്നതമായ അധ്യാപനമാണ് മാതാപിതാക്കളെ കുറിച്ച് കുട്ടികൾക്ക് ഇസ്‌ലാം നൽകുന്നത്. ഒരു മുസ്‌ലിം തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കായി സ്വീകരിക്കേണ്ട ഉന്നത ധാർമിക ഗുണമാണിത്. ഈ പ്രാർത്ഥന ഈ ജീവിതത്തിൽ മാത്രം ഫലം നൽകുന്നതല്ല. മറിച്ച് മാതാപിതാക്കളുടെ മരണ ശേഷവും അവരുടെ ആത്മീയ ഉന്നമനത്തിന് ഇത് കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ ജീവിതത്തിൽ നാം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്ന കുറവിനെ അല്ലാഹുവേ നീ നികത്തേണമേ, നിന്റെ പ്രത്യേക കാരുണ്യത്തിൽ നീ അവരെ വെക്കേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥി

ക്കുന്നു. മറ്റൊന്ന് ഈ കാരുണ്യത്തിന്റെ ശൃംഖല അല്ലാഹുവേ പരലോകത്തും നീ തുടർന്നുകൊണ്ട് പോകേണമേ. അവരുടെ പദവികൾ അല്ലാഹുവേ! നീ ഉയർത്തേണമേ.

ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നു: മറ്റൊരാളെയും ആരാധിക്കരുതെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കളോട് നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കാനും മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ ചെയ്യാനും അല്ലാഹു കല്പിക്കുന്നു. ഒരു കുട്ടിക്ക് ചെറുപ്പത്തിൽ ഒന്നിനും കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ അവരെ പരിപാലിക്കുന്നത് മാതാവാണ്. ആ സമയത്ത് മാതാവിന്റെ ശ്രമത്തിന് പിതാവ് എല്ലാവിധ സഹായവും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു തന്റെ ഫള്ല് കാരണം അപൂർണ്ണമായ തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ പരിപൂർണ്ണതക്ക് രണ്ട് അവസ്ഥകളാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരംശം അവരിൽ അവൻ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹം താത്കാലികമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹം സ്ഥായിയായിട്ടുള്ളതാണ്. ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇത് ഇടുന്നില്ലെങ്കിൽ ആർക്കും തന്നെ സുഹൃത്തായാലും തുല്ല്യപദവിയിലുള്ളവരായാലും ഭരണാധികാരിയായാലും ആരോടും സ്നേഹിക്കാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. മാതാപിതാക്കൾ മക്കളുടെ പരിപാലനത്തിനായി എന്ത് കഷ്ടതകളും സഹിച്ച് അവരെ സ്നേഹിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപാലനകർതൃത്വത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. എത്രമാത്രമെന്നാൽ അവരുടെ ജീവൻ നിലനിൽക്കുന്നതിനായി മാതാപിതാക്കൾ മരിക്കാൻ പോലും തയ്യാറാകുന്നു.

പറയുന്നു: فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيْمًا

മാതാപിതാക്കളോട് അപമര്യാദയായി സംസാരിക്കരുത്. അവരോട് അനാദരവ് കാണിക്കുന്ന രീതിയിൽ പെരുമാറരുത്. ഈ ആയത്തിന്റെ സംബോധിതൻ തിരുനബി (സ) ആണ്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മുസ്ലിം സമൂഹമാണ്. തിരുനബി (സ) യെയാണ് സംബോധന ചെയ്തതെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം സമൂഹമാണ്. കാരണം തിരുനബി (സ) യുടെ മാതാപിതാക്കൾ തിരുനബിയുടെ ചെറു പ്രായത്തിൽ തന്നെ മരണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ കല്പനയിൽ ഒരു രഹസ്യം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ആയത്തിൽ നിന്നും ഒരു ബുദ്ധിമാനായ വ്യക്തിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യം, തിരുനബി (സ) യോട് അല്ലാഹു തിരുനബിയുടെ മാതാപിതാക്കളെ ആദരിക്കാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ, അവരോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പ്രായത്തേയും സ്ഥാനത്തേയും നീ വിലമതിക്കണം എന്ന് പറയുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ എന്തുമാത്രം ആദരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വചനവും ഇതിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا

"നിന്റെ നാഥൻ കല്പിക്കുന്നത് നീ അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കണമെന്നും മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുമാണ്." ബിംബങ്ങളെ പൂജിക്കുന്നവരോട് ഇവിടെ പറയുന്നത് ബിംബങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെയല്ല എന്നാണ്. കാരണം ബിംബങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുപകാരവും ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം മറ്റു വല്ലവരേയും ആരാധിക്കാൻ അവൻ കല്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കളെ ആരാധിക്കാൻ അവൻ കല്പിക്കുമായിരുന്നേനെ. കാരണം അവരും ആലങ്കാരിക അർത്ഥത്തിൽ റബ്ബാണ്. പരിപാലകരാണ്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ പക്ഷിമൃഗാദികൾ പോലും തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപാലനത്തിന് ശേഷം ഇവരുടെയും ഒരു പരിപാലന കർതൃത്വമുണ്ട്. ഈ പരിപാലന കർതൃത്വത്തിനുള്ള വികാരവും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാണ് അവർക്ക് ലഭിച്ചത്. കുട്ടികളെ പരിപാലിക്കാനും അവനെ പോറ്റിവളർത്താനുമുള്ള വികാരവും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ സ്ഥാനമാണിത്. ഇതെപ്പോഴും നാം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വെക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ഹദീസിൽ വരുന്നു. തിരുനബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി. ആ വ്യക്തി അപമാനിതനാകട്ടെ. ആ വ്യക്തി അപമാനിതനാകട്ടെ. ഈ വാക്കുകൾ തിരുനബി (സ) മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു. സഹാബാക്കൾ ചോദിച്ചു. ആരാണ് ആ വ്യക്തി. തിരുനബി (സ) പറഞ്ഞു: തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ലഭിക്കുകയും എന്നിട്ട് അവർക്ക് സേവനം ചെയ്തു കൊണ്ട് സ്വർഗം കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യാത്ത വ്യക്തി.

ഈ ആയത്തിലെ അടുത്ത കല്പന

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ

ദാരിദ്ര്യം കാരണം നിങ്ങളുടെ മക്കളെ വധിക്കരുത് എന്നാണ്. ഇതിനും വിവിധ അർത്ഥങ്ങളാണ്. ഇവിടെ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ കല്പനകളുടെ ഒരു സൗന്ദര്യം കൂടി പ്രകടമായതാണ്. ആദ്യം കല്പിച്ചത് മക്കളോടാണ്. മാതാപിതാക്കളെ നിങ്ങൾ സേവിക്കണം. അവരോട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കണം. അവരുടെ ഒരു പ്രവർത്തനത്തിലും നീരസം പ്രകടിപ്പിക്കരുത്. ഒരു കാര്യം മോശമായിത്തോന്നുമ്പോഴാണ് അനിഷ്ടം ഉണ്ടാകുന്നത്. മാതാപിതാക്കളുടെ ഏതെങ്കിലും കാര്യം മോശമായിത്തോന്നിയാലും നിങ്ങൾ നീരസം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി നൽകരുത്. ഇതിനുള്ള പ്രതികരണത്തിൽ പോലും നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് കാരുണ്യവും അനുസരണവുമാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്.

തുടർന്ന് മാതാപിതാക്കൾക്കുള്ള കല്പനകളാണ് നൽകുന്നത്. നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് ഉന്നത ശിക്ഷണം നൽകുക. ഈ ശിക്ഷണ കാര്യത്തിൽ ഒന്നും ഒരു തടസ്സമായി മാറരുത്. ദാരിദ്ര്യം ഇതിന് തടസ്സമാകരുത്. കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നീ കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും അങ്ങനെ അവരെ ആത്മീയവും ധാർമ്മികവുമായ രീതിയിൽ മൃതതുല്ല്യമാകാതിരിക്കാൻ നോക്കണമെന്നും മാതാപിതാക്കൾക്ക് കല്പന നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ ആരോഗ്യ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവരെ വധിച്ചു കളയരുത്. അനാവശ്യ മിച്ചം വെക്കൽ കാരണം അവരുടെ ആരോഗ്യത്തെ തകർക്കരുത്.

മാതാപിതാക്കൾക്ക് പരിപാലനകർതൃത്വ സ്ഥാനം നൽകിയതു കൊണ്ട് കുട്ടികളുടെ പരിപാലനകാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നത് അവർക്ക് നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അവരെ

സമൂഹത്തിന്റെ ഉത്തമ പൗരന്മാരാക്കി വാർത്തെടുക്കുക എന്നത് മാതാപിതാക്കളുടെ നിർബന്ധ കടമയാണ്. ഇത് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ മക്കളെ വധിക്കുന്നതിന് സമാനമാണ്.

ചില കുബുദ്ധികളും ദൈവത്തെ മറന്നവരുമല്ലാതെ ബുദ്ധിയുള്ള ആരും പൊതുവിൽ ബാഹ്യമായി തങ്ങളുടെ മക്കളെ വധിക്കാറില്ല. ആ കുബുദ്ധികൾക്ക് തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പൂർത്തിയാക്കുക എന്നത് മാത്രമായിരിക്കും ലക്ഷ്യം. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ വാർത്തകൾ ഇവിടെ ഇടക്കിടക്ക് പത്രങ്ങളിൽ വന്നു കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ സുഹൃത്തിനോടൊപ്പം ചേർന്ന് സ്വന്തം കുട്ടിയെ കൊന്നു കളഞ്ഞെന്ന് വാർത്ത വരുന്നു. മാതാവോ പിതാവോ തന്റെ മക്കളോടൊപ്പം ചില പ്രശ്നങ്ങൾ കാരണം തീ കൊളുത്തി ആത്മഹത്യ ചെയ്തെന്ന വാർത്ത ദരിദ്ര രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നിന്നും വരാറുണ്ട്. ഇത് വളരെ നിരാശ കാരണമായി ചെയ്യുന്ന ഭ്രാന്തമായ നടപടിയാണ്. എന്നാൽ പൊതുവിൽ ഇങ്ങനെയല്ല മാതാപിതാക്കൾ മക്കളോട് പെരുമാറുന്നത്.

ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ ഈ ആയത്തിന് വിവിധ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. വധിക്കുക എന്നതിന്റെ വിവിധ വീക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. ഒരർത്ഥം കുട്ടികൾക്ക് ശരിയായ രീതിയിൽ ശിക്ഷണം നൽകാതിരിക്കുക. അത് അവരെ കൊല്ലുന്നതിന് സമമാണ്. ചിലർ തങ്ങളുടെ ജോലിത്തിരക്കു കാരണം കുട്ടികളെ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. അവരെ മറന്നു കളയുന്നു. ഇതു കാരണം കുട്ടികൾ മോശമായിത്തീരുന്നു. ജമാഅത്തിനകത്തും ഇവ്വിധ പരാതികൾ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിതാവ് പുറത്തായതു കൊണ്ട്, ജോലിയിൽ മുഴുകിയതു കൊണ്ട്, വീട്ടിൽ ഇല്ലാത്തതു കാരണം കുട്ടികളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാതാക്കൾ പരാതിപ്പെടുന്നു. അതു കാരണം കുട്ടികൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നു. കുട്ടികൾ കൗമാരത്തിലെത്തുമ്പോഴും യുവത്വത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോഴുമാണ് ഈ അവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നത്. ഈ സമയത്ത് പിതാവിന്റെ ശ്രദ്ധയും സൗഹൃദവും കുട്ടികൾക്ക് അനിവാര്യമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് ഞാൻ നേരത്തേയും ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പുറമെയുള്ള ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നും വളരെ മോശമായ കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടായിരിക്കും അവർ വരിക. ഇത് കുട്ടികളുടെ ധാർമിക വധമാണ്. പിതാവ് എത്ര ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞാലും ശരി, ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കായാണ് എല്ലാം ചെയ്യുന്നതെന്ന് ന്യായീകരിച്ചാലും ശരി, അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റപ്പെടുന്നില്ല. കുട്ടികളുടെ ധാർമ്മികതയെ നശിപ്പിച്ച് കൊണ്ട് എന്ത് സമ്പാദിച്ചാലും അതു കൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനമാണുള്ളത്. ഈ പിതാക്കൾ കുറേ സമ്പത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചു പോയാൽ തന്നെ ആ കുട്ടികൾ അത് ശരിയാം വണ്ണം ചിലവഴിക്കുമെന്ന് എന്താണൊരുറപ്പ്. സമ്പത്തും കുട്ടികളും ഇല്ലാതായിത്തീരുന്ന ഒരവസ്ഥയായിതിക്കും സംജാതമാകുക.

മറ്റൊരു പ്രശ്നം ഉമ്മമാരും ജോലിക്കു പോകുന്നു എന്നതാണ്. ഇവിടെ ജമാഅത്തിനകത്തും ഈ ഒരു പ്രശ്നം വളർന്നു വരുന്നുണ്ട്. അതല്ലെങ്കിൽ മാതാക്കൾ അവരുടെ വീട്ടുകാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നില്ല. കറങ്ങി നടക്കും. എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞ് നടക്കുകയായിരിക്കും. പ്രത്യേക ജോലിയൊന്നും ഉണ്ടാകില്ല. കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ നിന്നും വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവരെ നോക്കാൻ ആരും ഉണ്ടാവില്ല. ഉമ്മ പറയുന്നത് വീട്ടിലെ ചെലവ് നികത്താൻ ജോലിക്ക് പോകുന്നതെന്നാണ്. എന്നാൽ പലരും തന്നെ സ്വന്തം ചെലവിന് വേണ്ടി ജോലിക്കു പോകുന്നവരുണ്ട്. ക്ഷീണിച്ച് അവശയായി വീട്ടിൽ വന്നാൽ കുട്ടികളെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ വരുന്നു. അവഗണന കാരണം, അപകർഷതാബോധം കാരണം കുട്ടികൾ ചിലപ്പോൾ നശിച്ചു പോകുന്നു.

ഭർത്താക്കന്മാർ അലസരാണെന്ന് ഭാര്യമാരിൽ നിന്നും റിപ്പോർട്ട് ലഭിക്കുന്നു. ഭർത്താക്കന്മാരുടെ അലസത കാരണം ഭാര്യമാർക്ക് ജോലി ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഭർത്താക്കന്മാരും പിതാക്കളും അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. നിങ്ങളുടെ അലസത കാരണം നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വധിക്കുന്നവരായി നിങ്ങൾ മാററുത്. ഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ വേണ്ട രീതിയിൽ നോക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതും ഒരു രീതിയിലുള്ള വധമാണ്. ഹ:മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ) ഇതിന് മനോഹരമായ ഒരു ഉദാഹരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഗർഭാവസ്ഥയിൽ ഭാര്യയുടെ ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളും ബലഹീനരായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇതും കുട്ടികളുടെ വധമാണ്.

ഇതിന്റെ മറ്റൊരർത്ഥം ദാരിദ്ര്യം ഭയന്ന് കുടുംബാസൂത്രണം ചെയ്യുക എന്നതും പ്രസവം നിർത്തുക എന്നതും വധമാണ്. മാതാവിന്റെ ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിന്റെ പേരിൽ മാത്രമേ പ്രസവം നിർത്താൻ പാടുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ ഡോക്ടർമാർ കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് മാതാവ് അപകടത്തിൽ പെടുമെന്ന് ഭയന്ന് ഗർഭഛിദ്രത്തിന് നിർബന്ധിക്കാറുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥയിൽ അത് അനുവദനീയമാണ്. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യം ഭയന്ന് ഇത് പാടില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ഭക്ഷണം നൽകുന്നത് ഞാനാണ്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا നിശ്ചയമായും അവരെ വധിക്കുക എന്നത് വലിയ അപരാധമാണ്.

അതിനാൽ യഥാർത്ഥ മുസ്ലിം ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യില്ല. വലിയ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല ചെറിയ തെറ്റുകളിൽ നിന്നു പോലും അവർ സുരക്ഷിതരാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിലേക്കും നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ നൽകുക, അവർക്ക് സമയം നൽകുക, അവരുടെ പഠനകാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക, ജമാഅത്തുമായി അവരെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക, കുട്ടികൾക്ക് നല്ല ശിക്ഷണം നൽകുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരന്തരീക്ഷം വീടുകളിൽ സ്ഥാപിക്കുക, കുട്ടികൾ സമൂഹത്തിലെ ഒരു ഉത്തമ ഭാഗമായി മാറി നാടിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും പുരോഗതിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായി മാറട്ടെ. അവർക്ക് ഉന്നത ശിക്ഷണവും വിദ്യാഭ്യാസവും നൽകുന്ന കടമ മാതാപിതാക്കൾക്കാണുള്ളത്. അതിനാൽ മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ താത്പര്യങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം നൽകുന്നതിന് പകരം കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണ, വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണചുമതല സ്ത്രീകളുടെതാ

ണെന്ന് പറഞ്ഞ് പിതാക്കൾക്ക് ഒളിച്ചോടാൻ കഴിയില്ല. അതേപോലെ ഇത് പിതാവിന്റെ കടമയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഉമ്മമാർക്കും രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഇരുവരുടെയും ജോലിയാണിത്. കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണകാര്യത്തിൽ മാതാവും പിതാവും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളാണ് നല്ലവരായിത്തീരുന്നത്.

ഈ നാടുകളിൽ നോക്കുക, തലാഖിന്റെ കാരണത്താൽ മാതാവ് മാത്രമുള്ള അല്ലെങ്കിൽ പിതാവ് മാത്രമുള്ള കുട്ടികൾ കൂടിവരികയാണ്. ആ കുട്ടികൾ നശിച്ചുപോകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആ കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളിലെ സംഘാടകർ അവരെ കൊണ്ട് പൊറുതി മുട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. പോലീസും കഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നവരിൽ ഒരു വിഭാഗം മാതാപിതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ലഭിക്കാതെ തെറ്റായ മാർഗത്തിൽ ചലിക്കുന്ന കുട്ടികളാണ്. വലിയ കുറ്റവാളികളായി മാറുന്നത് ഇവരാണ്.

മറ്റൊരു ചിന്താർഹമായ കാര്യം കൂടി ഞാൻ ഇവിടെ പങ്കുവെക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇവിടെയും തലാഖിന്റെ പ്രവണത വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. അതു കാരണം കുട്ടികളും നശിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ തലാഖ് തുടക്കത്തിൽ നടക്കുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ കുട്ടികളെല്ലാം ആയതിനു ശേഷമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ അഹങ്കാരവും താത്പര്യങ്ങളും എല്ലാം കുട്ടികൾക്കായി ത്യജിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് ജീവിക്കാനുള്ള തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ് വിവരിച്ചത്. മറ്റുള്ളവ പിന്നീട് വിവരിക്കുന്നതാണ്.

PRINTED BOOKS

To

From

Ahmadiyya Mission House
K.N.Road Karapparamba
Calicut -10

KHUTBA: HADRAT MIRZA MASROOR AHMED (atba)
on 2013 July 26 at : Baitul Futuh, UK
Translation: M.Nasir Ahmad, Kodiyathur - 09497343704

Typing: A.T.Nasarudheen
Printed at: Digital Image Calicut.
Published by: **Majlis Khuddamul Ahmadiyya, North Kerala**